

A group of Bonte Bentheimer pigs, characterized by their black and white spotted coats and large, floppy ears, are shown in a grassy field. One pig in the center is looking towards the camera with a small amount of green grass in its mouth. The background shows a wooden fence and some trees, suggesting a farm setting.

Blij Bonte Bentheimers in Gees

Scharrelvarkens zorgen voor plezier en bewustwording

Als jongetje van dertien zat hij op woensdagmiddag, tussen het krantenbezorgen door, al in het kraamhok van een varkensboer in het dorp. Achterop zijn fiets haalde Marien daar op zondag na de kerk eens drie moederloze biggen op die hij grootbracht met biest. Zo werd de jonge Marien zelf varkenshouder.

Vanaf dat moment zijn er altijd varkens geweest op de boerderij van Marien Renting (50) aan de Lutmarsweg in het Drentse Gees. “En altijd minstens twee, want het zijn kuddedieren,” merkt Marien, die naar eigen zeggen altijd “varkensgek” is geweest, terecht op.

Vijf jaar geleden startte in Gees het Huisweideproject, een initiatief van onder andere Dorpsbelangen om met de terugkeer van zeldzame, met uitsterven bedreigde huisdierrassen in de karakteristieke huisweiden de levendigheid in het dorp terug te brengen.

Ook de Rentings hadden wel oren naar deelname aan dit project, als vanzelfsprekend met een zeldzaam varkensras. De keuze viel uiteindelijk op de Bonte Bentheimer.

Marien: “Een rasecht Drents ras is er niet, maar dit ras staat het dichtstbij waarbij?. Het is hier in de regio gefokt. Ze hebben een goed moederkarakter en kunnen zomer en winter buiten blijven.” Zeug Otje en ‘borgje’ (gecastreerde beer) Lummel arriveerden in Gees. Otje werd drachtig en wierp haar eerste negental biggen, waarmee een lang gekoesterde wens van Marien, een zeug met biggen in het land, waarheid werd.

Plezier voor mens en dier

Vandaag de dag lopen er vijf zeugen met kroost – en dat is een hoop kroost! – in het land van de familie Renting. Ze woelen en wroeten het hele land om, rennen achter elkaar aan en badderen uitgebreid in de modder. Het is een feest om naar te kijken.

En niet alleen voor de Rentings zelf. Menig toerist komt voor de varkens terug naar het dorp. En niet zelden zitten vakantiegangers samen met Marien en zijn familie ’s avonds uren in de stal te kijken naar een geboorte. “Als ik voor elke foto een dubbeltje had gekregen, waren we binnengelopen,” lacht Marien. Onwillekeurig worden een hoop mensen op deze manier bewust van hoe het ook kan.

Wie daar graag aan bijdraagt, is professioneel fotografe Anneke Bloema uit het naburige Zwinderen, Wanneer het haar past, is Anneke met haar camera present; zoals bij een bevalling of bij het voor het eerst naar buiten gaan van de biggen. Er is zelfs een heuse kalender samengesteld met prachtige platen van de blije Bentheimers.

Contrast met de grootschalige varkenshouderij is enorm

Het contrast met de grootschalige varkenshouderij is dan ook enorm. De varkens van Marien scharrelen de hele dag door, ook in de winter en kunnen spelen en ravotten met elkaar. Ze bijten niet elkaars staart af, want ze hebben genoeg vertier en geen stress. Waar industrievarkens in korte tijd vetgemest worden met een heleboel krachtvoer, leven de varkens van Marien van maïs, groen- en tuinafval en hooi. Een afgekeurde kuilbaal? Marien haalt die graag op voor zijn varkens. En heb je een hele ton vol eikels bij elkaar geharkt? Breng maar naar de Bentheimers. Zo heeft het hele dorp plezier van de dieren.

Maar hoe mooi het leven van deze varkens ook is, uiteindelijk duurt ook hun leven maar een jaar en gaan ze weg voor de dood. Het is hoe het gaat, in een boerenbedrijf. Maar de zorg voor zijn dieren gaat door tot aan de slagerij.

Boerderijwinkel 't Zwien

“We brengen ze zelf weg, naar een slagerij in de buurt en zorgen dat ze zo min mogelijk in aanraking komen met andere varkens, zodat ze zo min mogelijk stress ervaren,” vertelt Marien. Om het volgende moment te relativeren: “Na een paar dagen halen we het vlees daar weer op. En dan geniet je weer!”

Midden in de schuur, bij wijze van spreken boven de pasgeboren biggen, hangt een grote foto van een uitgebeend varken, zoals dat vroeger gebeurde. De foto is best confronterend. Maar Marien laat ‘m expres hangen.

“Het hoort erbij,” zegt hij nuchter. “Ik ben zo opgegroeid. Alles wat ‘klaar’ was, werd verkocht of opgegeten. Na een jaar is de vlees-vetverhouding goed. En het moet prijstechnisch uit kunnen. Die knop moet je omzetten. Dat is ondernemerschap.” De zorg voor de dieren en de kwaliteit van leven zie je terug in het vlees dat de varkens geven. Het is rood, er zit weinig vocht in en is zeer smakelijk. En dat blijft niet onopgemerkt.

De vraag naar vlees werd zo groot, dat de familie vorig jaar boerderijwinkel 't Zwien opende, waar het hele jaar door vlees te koop is, desgevraagd op maat. De winkel, die voornamelijk het domein is van Marien's vrouw Rijanne, loopt goed, maar het zal even duren voordat de klantenkring groot genoeg is om ervan te kunnen leven. Op dit moment wegen de kosten nog niet op tegen de baten. Maar dat deert de Rentings niets. Ze doen alles wat nodig is met het grootste enthousiasme.

Familiebedrijf

Na een bevalling is het de gewoonste zaak van de wereld om met elkaar 's nachts ploegendiensten te draaien. En dat geldt ook voor zonen Erik en Jarno. “Doodliggen (van de biggen door de moeder) is doodsoorzaak nummer één bij varkens,” legt Marien uit. “Dat betekent dat er elke twee uur iemand van ons naar de biggen moet om die te kunnen laten drinken bij de zeug. En in de zomer ➤

hebben we veel werk aan het maken van modderbaden om hittestress bij de varkens te voorkomen. Want ze kunnen niet zweten.”

Tja, ze weten wel wat ze willen, die scharrelvarkens. Toch weegt het plezier dat ze hebben van de dieren ruimschoots op tegen al het werk dat de familie moet verzetten. Juist na een drukke dag zet Marien graag zijn stoel tussen de varkens. Voor hem vormen ze een rustpunt: “Het is genieten. Je krijgt er zoveel voor terug, dat is niet in geld uit te drukken.”

varkensboer toch niet geheel vreemd

Van een afstandje kijkt een bemodderde kop ons met lodderige ogen aan. Het is Otje, vijf jaar intussen, met in haar kielzog een schare biggen. Waar haar collega Lummel zoals Marien het zegt “op wintersport” ging, hoeft Otje nooit te vrezen voor een enkeltje vriezer. Otje hoort bij het gezin. “Die mag blijven. Die gaat hier dood,” mijmert Marien. Een vleugje romantiek is de nuchtere Drentse varkensboer toch niet geheel vreemd.

Judith van der Steeg

Comfortabele schuilstallen voor paarden en pony's

Wilt u meer weten?

www.schuilstal.com

Kwartier Schuilstallen • Canadastraat 19 Holten • Tel. 06 53 77 18 99 • info@schuilstal.com